

ligesaa lidt som dette Thing, ligesaa lidt er Hans Majestæts Regjering istand til at byde enhver Eventualitet Trods; vi ere ikke saaledes Herrer over Situationen, og vi kunne ikke forhindre Noget, som er ulykkelig for vort Fædreland. Naar det nu er saaledes, saa siger jeg, at vi ikke kunne slaae os til No og sige, vi have et Overskud af 600,000 Rb; lad os deraf forøge Embedsmændenes Indtægter, saaledes som af Regjeringen foreslaaet; thi vi have, som sagt, en Magt over os, som kan tage dem fra os, ja kan tage dobbelt Saameget, uden at vi have lovmæssig Ret til at mukke det mindste dertil; vi skulle betale de Penge, der fordrer af os. Naar vi altsaa betænke dette, for det Første hvor kostbar Administrationen i vort Fædreland allerede er; dernæst, hvor betydelig den Sum er, som Regjeringen fordrer ved disse Love; fremdeles, hvor lidt vi ere Herrer over vore egne Penge, Herrer over Kongerigets Indtægter og Udgifter, hvorledes vi kunne blive tvungne til at give til Fællesstaten en langt større Deel end nu, og endelig, at vi ikke kunne gjøre det om igjen, naar vi først have gjort dette Skridt, saa maae vi, saa synes det idetmindste mig, vistnok erkjende, at ialtsald Tiden til at gjøre saadanne Udgifter ikke endnu er forhaanden. Dermed har jeg ingenlunde ønsket at ville sige, at enhver af de Fordringer, som ere stillede af den høitærede Regjering til Thinget, skulde afslaaes; det troer jeg ikke; der maa vel sagtens imellem dem være endeel, som det vilde være rigtigt at Thinget bevilgede; det troer jeg rigtigt nok. Jeg skal ikke indlade mig paa Specialiteter i denne Henseende, men ialtsald overlade dette til Mænd, der ere mere inde i disse Enkeltheder, end jeg er; jeg vil blot henlede Opmærksomheden paa, hvad der synes mig er iøinefaldende, nemlig at Amtmændenes Gager ikke staae i Forhold til Vigtigheden af deres Embeder, navnlig naar man tager Hensyn til, at det er den ansvarfuldeste Post, næst efter Ministeriets, at styre et Amt, og der er dog de Steder, hvor Amtmanden ikke har saameget i Indtægt som flere af Herredsfogderne i hans Amt. Det synes virkelig at være et Misforhold. Ligeledes er det aabenbart, at naar Rigsdagen har vedtaget Op-

byggelsen af en ny Straffeanstalt, saa maa den naturligviis ogsaa bevilge de Gager, som Embedsmændene ved samme skulle have. Der er ogsaa Andre, der bør tages Hensyn til, men derpaa skal jeg imidlertid ikke for Dieblisset videre indlade mig. Det er altsaa min Mening, som jeg har tilladt mig at fremsætte for det høitærede Thing, at det ialtsald ikke nu er Tiden til at gaae ind paa en saadan Forøgelse af Embedsmændenes Gager, men at det derimod, saa forekommer det mig, vilde være rigtigt, at Thinget henvendte Opmærksomheden paa, om der muligviis var enkelte eller flere enkelte Poster i disse fremlagte Lovforslag, paa hvilke det med Rimelighed kunde gaae ind.

Indahl: Det Lovforslag, som nu specielt foreligger til Forhandling, og tilligemed de 3 andre forelagte Gagerlove paa en Maade danner et sammenhængende Hele, udgjør kun en Deel af den Gagerlov, som i forrige Session blev forelagt, og hvorover der dengang blev nedsat et Udvalg, af hvilket jeg var Medlem, og hvis Betænkning vil findes i Rigsdagstidenden for sidste Session. Ligesom denne Betænkning var skreven af mig, saaledes skulde jeg ogsaa have været Udvalgets Ordfører, hvis Sagen var kommen til videre Behandling her i Thinget. Der var tillige en anden Lov om Lønninger, som forelaa i et specielt Udkast, nemlig for Universitetet og de lærde Skoler, som stod i nøiere Forbindelse med denne Sag. Den blev forelagt først og blev først tilende ikke alene i dette, men ogsaa i det andet Thing og erholdt senere Lovskraft, saaledes som den af Rigsdagen var bleven vedtagen. Under denne specielle Sag bleve adskillige af de almindelige Hovedgrundsaetninger, som ogsaa laae til Grund for den almindelige Lønningslov, debatterede og endelig afgjorte. Et af de Hovedspørgsmaal, som der fremkom, var, om man overhovedet vilde gaae ind paa en almindelig Lønningslov, hvorved Gagerne vare fast bestemte, og hvorved de kun erholdt en højere Stigning ved Alderstillæg, eller, om man vilde holde fast ved det Princip, der i de saakaldte Dyrtidslove i længere Tid havde været gjort gjældende, nemlig, at en Deel af